04.01.2024 г. / 02:07:42

Вяра

Как трябва да се посреща Рождество Христово

Известно ви е, колко е голяма радостта и колко хора се събират в деня на раждането на някой земен цар. Както старейшините и началниците, така и цялото войнство се обличат в коприна, препасват скъпи, златовезани колани и бързат в цялото това великолепие да се представят пред своя цар. Понеже знаят, че радостта на царя ще бъде още по-голяма, виждайки красотата на това великолепие и колкото по-голямо усърдие покажат по време на празника му, толкова повече ще се отдаде той на веселието (царят, като човек, не гледа в сърцата на хората, а съди за разположението им към себе си по тяхната външност и затова този, който повече го обича, се облича и в най-тържествените си дрехи).

Освен това те знаят, че в деня на своето рождение царят е особено щедър и дава израз на своето милосърдие и към велможите си, и към низшите и презрените, ето защо те предварително се стараят да напълнят съкровищницата му с различни богатства, за да може, когато започне царят да раздава, да раздава щедро и то така, че у него по-скоро би се изтощило желанието да раздава, нежели да намалее богатството му. Всичко това те правят с усърдие, защото и сами се надяват да получат в замяна голяма награда. Братя! Ако синовете на нашето време заради временна чест посрещат с такива приготовления рождения ден на своя земен цар, то как трябва да посрещнем рождения ден на вечния наш Цар Иисус Христос, Който за нашето усърдие към Него ще ни награди не с временна, но с вечна слава и ще ни сподоби не с честта на земното началство, предаваща се по наследство, но с Небесното царство, което няма приемник? Какво ще ни бъде въздаянието за всичко това говори пророкът: "око не е виждало, ухо не е чувало и човеку на ум не е идвало това, що

Бог е приготвил за ония, които Го обичат" (Ис. 64:4; 1Кор. 2:9).

С какви одежди сме длъжни да украсим себе си? Аз казвам себе си, тоест душите си - понеже нашият Цар Христос не иска великолепие на одеждите, но привързаността на душите; не гледа украшенията за телата, но вижда сърцата на служещите Му, не се диви на блясъка на коланите, препасващи плътта, но се възхищава от целомъдрието, което свързва страстите. Затова нека се потрудим да се явим пред Него, укрепнали във вярата, облечени в милосърдие, с благоустроен образ на нашия живот.

Който искрено обича Христос, нека светло украси себе си със спазването на заповедите Му, за да може да види Той нашата истинска вяра, след като с такова великолепие се явяваме на тържеството Му и да се зарадва още повече, виждайки в нас духовна чистота. Да направим отрано сърцата си целомъдрени, да очистим съвестта си, да осветим духа си и в чистота и непорочност да срещнем пришествието на всесветия Господ, за да бъде рождения ден на Този, Който се е родил от пречистата Дева празнуван от Неговите непорочни раби.

Този, който се явява в този ден нечист и осквернен, той не тачи Рождеството Христово, - такъв човек дори и телом да присъства на тържеството Господне, духом отстои далеко от Спасителя. Понеже нечистият не може да има общение със светия, скъперникът с милосърдния, сладострастникът с девственика, и ако той - недостойният пристъпи към такова общение, то още повече причинява оскърбление, понеже не познава себе си. Желаейки да се покаже усърден, той всъщност се явява дързък, като онзи човек за когото се говори в Евангелието, поканен на брачно тържество, но осмелил се да влезе в събранието на светиите необлечен в брачна одежда и между тези, които блестели кой с вяра, кой с целомъдрие, кой

с честност, той един, имайки нечиста съвест, при сиянието на всички предизвиквал само отвращение. И колкото повече просиявала светостта на събралите се праведници, толкова по-очевидна била скверността на грешника, която може би не би предизвикала такова отвращение, ако той не бе се явил в сомна на светците. Затова и слугите на царя му вързали ръцете и краката и го хвърлили в тъмницата, не толкова за това, че бил грешен, а най-вече затова, че бидейки грешник, си присвоил наградата отредена за праведниците. (Мат. 22:11-13).

И така, посрещайки деня на рождеството Господне, да се очистим, братя, от всички скверни грехове, да напълним съкровищницата Му с различни дарове, в този свят ден да утешим странника, да облекчим скръбта на вдовицата и да облечем бедните. Защото добре ли би било, ако в един и същи дом част от слугите на господаря се веселят, носят копринени одежди, а другата част е в униние, едните да са преситени, а другите да търпят глад и студ? И каква ще бъде нашата молитва, когато просим да ни избави от лукавия, а сами не искаме да бъдем милостиви към братята си? Да подражаваме на нашия Господ. Ако Нему е било угодно да направи нищите заедно с нас участници в небесната благодат, то защо да не участват заедно с нас и в земните блага? Братята по тайнства не трябва да бъдат чужди един другиму по имущество: ние верните ще добием ходатаи пред Господа, когато чрез своите пожертвования храним тези, които принасят благодарение на Бога. Бедният, благославяйки Бога, принася полза на този, чието съдействие е довело до благославянето на Бога. Или както Писанието ни казва: горко на този човек, заради когото се хули името на Господа; мир на този човек, заради когото се благославя името на Господа, нашия Спасител.

Наградата на благотворителя е тази, в своя дом оказва милост на един, а в църквата устата на мнозина умоляват

Господа, и това, което той сам никога не се е осмелявал да поиска, по ходатайството на мнозина неочаквано получава. Прославяйки това вспомоществование нашият блажен апостол казва: "като ни съдействате и вие с молитва, та за подареното нам, по ходатайство на много лица, мнозина да възблагодарят за нас" (2Кор. 1:11); и добавя на друго място: да бъде приношението благоприятно и осветено от Светият Дух (Рим. 15:16)! Амин.

---

buditeli.info © 2017